

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 5.6.2002
KOM(2002) 207 endelig

2002/0123 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om anvendelse og kommerciel udnyttelse af den offentlige sektors dokumenter

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BEGRUNDELSE FOR FORSLAGET

Potentialet i offentlig information¹

Den digitale, videnbaserede økonomi er en kraftig dynamo for vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse, samtidig med, at den forbedrer borgernes livskvalitet. Det er et af hovedbudskaberne i eEurope-handlingsplanen 2002 "Et informationsamfund for alle" (KOM(2000) 330 endelig). Det aktuelle initiativ om genbrug af offentlig information indgår i handlingsplanen og bidrager til dens målsætninger især inden for eForvaltning og digitalt indhold.

I forbindelse med udøvelsen af offentlige opgaver indsamler, behandler og formidler den offentlige sektor enorme mængder information. Finansielle data og erhvervsoplysninger indsamles af ministerier og andre offentlige organer. Juridisk og administrativ information er kernen i offentlig information. Geografisk, trafik- og turistinformation indsamles ligeledes af offentlige organer på forskellige niveauer.

Borgere og virksomheder kan nyde fordel af god adgang til denne type information på Internettet. Den vil lette kommunikationen med offentlige administrationer og kan øge deltagelsen i den demokratiske proces. Offentlig information er meget vigtig for demokratiet og civilsamfundet. Offentlig information er desuden en af hovedressourcerne for økonomisk aktivitet og det indre markeds funktion. Ved at øge brugen af offentlig information ventes det, at større grupper af borgere og virksomheder vil kunne bruge information af bedre kvalitet og det vil gøre det muligt for dem at udnytte deres rettigheder i det indre marked bedre.

Der ligger også et betydeligt økonomisk potentiale i offentlig information. De nye infosamfundsteknologier har ført til uanede muligheder for at kombinere data fra forskellige kilder og videreudvikle dem til nye produkter og serviceydelser. Offentlig information er et vigtigt grundlag for mange elektroniske informationsprodukter og kan være et vigtigt råmateriale for nye serviceydelser og især det trådløse Internet². Det er et aktiv, som kan udgøre nøgleelementet i udbyggelsen af indholdssektoren, som allerede har en markedsstørrelse på EUR 433 mia. og beskæftiger ca. 4 mio. europæere. Indholdsproduktion har betydet hurtig jobskabelse i de seneste år og kan fortsætte med at gøre det. Bedre betingelser for anvendelse af offentlig information vil derfor øge den økonomiske aktivitet og jobskabelsen. Bedre udnyttelse af offentlig information vil samtidig medføre andre fordele for borgerne, herunder en række forbedrede informationsprodukter, som den offentlige sektor ikke selv kan levere.

¹ Initiativets begrundelse og økonomiske betydning forklares nærmere i meddelelsen fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 23. oktober 2001, "eEurope 2002: et europæisk retsgrundlag til udnyttelse af offentlig information" KOM(2001) 607. I dette afsnit fremlægges kort hovedargumenterne.

² Den 20.3.2001 vedtog Kommissionen en meddelelse med titlen "Indførelse af mobilnet af tredje generation i EU: status og vejen frem" KOM(2001) 141.

Et opsplittet europæisk marked

De europæiske økonomiers videre integration og udviklingen af det trådløse Internet vil føre til større efterspørgsel efter europæiske informationsprodukter (mobile turisttjenester, europæiske erhvervsinformationstjenester mv.). Det er imidlertid en udfordring at skabe europæiske produkter eller serviceydelser baseret på offentlig information. Regler og praksis for genbrug af data varierer fra land til land eller er ganske enkelt uklare. Problemer i et eller to lande kan forhindre en indholdssamler i at fremstille et rentabelt europæisk produkt. Det påvirker tydeligvis det europæiske marked, da uvished om betingelserne for databrug forhindrer virksomheder i at bruge offentlig information på tværs af grænserne. SMV'er, der ikke har råd til investeringsfejl, kan især blive afskrækket. Et minimum af fælles regler kan fjerne meget af uvisheden og fremme europæiske produkters fremvækst. Det kan også lette de offentlige organers arbejde, som ofte står over for byrden med at etablere ad-hoc politikker, når de modtager en anmodning om at benytte offentlig information.

Problemerne med at skabe grænseoverskridende informationstjenester påvirker ikke blot producenter af serviceydelserne men også brugerne negativt. Adgangen til pålidelige oplysningstjenester om f.eks. administrative procedurer, trafik, investeringsforhold eller miljøsituationen i forskellige medlemsstater er et væsentligt redskab for selskaber med aktiviteter på det indre marked, foruden at være vigtig for borgerne. Vanskelighederne med at anvende offentlig information risikerer derfor potentielt også at påvirke selve det indre marked negativt.

Valg af retsinstrument

Direktivet sikrer de samme grundlæggende betingelser for genbrug af offentlig information for alle deltagere i det europæiske informationsmarked, større gennemsækelighed i genbrugsbetingelserne og fjernelse af ubegrundede markedsskævheder. Der er flere grunde til, at Kommissionen foreslår et direktiv om udnyttelse af offentlig information som den mest passende måde at opnå resultater på området og til, at koordinering mellem og/eller en henstilling til medlemsstaterne ikke er tilstrækkelig til at rette op på situationen, også i lyset af emnets økonomiske betydning. Direktivforslaget giver markedsdeltagerne juridisk sikkerhed og fastsætter frister for forandringer, samtidig med, at medlemsstaterne frit kan vælge præcist hvorledes bestemmelserne skal gælde, når de tilpasse lokale forhold. Direktivforslaget giver et klart svar på de mere internationale informationsbehov og til flere informationsprodukters og serviceydelsers deciderede europæiske aspekter. Derved undgår man usammenhængende bestemmelser, efterhånden som medlemsstaterne skrider frem med forskellige hastigheder på området.

Manglende handling på området kan føre til den uheldige situation, at man om nogle år opdager, at der stadig findes betydelige barrierer for udnyttelse af offentlig information i hele Europa, og at USA har øget sit forspring. Erfaringer fra Kommissionens 1989-retningslinjer³ om brug af offentlig information viser, at der ikke opnås de nødvendige resultater ved at lovgive. I praksis har retningslinjernes virkning været meget begrænset.

Forfølgelse af individuelle overtrædelsessager under de nuværende regler i Traktaten (konkurrenceregler, regler om ikke-diskriminering, regler om fri bevægelighed for tjenesteydelser) giver ikke i sig selv den sikkerhed, som hele sektoren kræver for at kunne

³ Retningslinjer til forbedring af synergien mellem de offentlige og private sektorer på informationsmarkedet, Luxembourg, 1989.

investere i nye produkter og serviceydelser. De udgør en begrænset løsning og vil ikke nødvendigvis kunne gøres gældende i andre situationer. Afprøvning af grænserne for de eksisterende retsmidler gennem en række sager ved domstolene vil være tidskrævende hvad angår sager ved de nationale domstole, og vil være dyre for de berørte virksomheder. Samtidig vil juridiske beslutninger ikke løse det grundlæggende problem med forskellige regler og praksis i de enkelte medlemsstater.

Direktivforslaget påvirker ikke borgernes muligheder for at få adgang til dokumenter fra kilden. Det ændrer ikke medlemsstaternes eksisterende regler om aktindsigt og fastholder det samme beskyttelsesniveau for persondata som under de nuværende databeskyttelsesregler.

2. VALG AF OG BEGRUNDELSE FOR RETSGRUNDLAG

Som fremhævet ovenfor, forhindrer forskellige nationale love eller uklare love og/praksis i offentlige instanser, at det indre marked for varer og tjenesteydelser kan fungere gnidningsløst. Der mangler et minimum af sikkerhed og gennemsækelighed hvad angår betingelserne for genbrug af offentlig information i Europa, og det er en stor hindring for etableringen af grænseoverskridende produkter og serviceydelser på basis af offentlig information og dermed udviklingen af et reelt europæisk informationsmarked.

På denne baggrund har forslaget til formål at fremme målsætningerne med det indre marked, jf. EF-traktatens artikel 95 om harmoniseringsbestemmelser for det indre markeds oprettelse og funktion. Med dette for øje kan der vedtages foranstaltninger -forordninger, beslutninger, direktiver eller henstillinger - efter fremgangsmåden med fælles beslutningstagning (artikel 251).

3. NÆRHEDSPRINCIPPET OG FORHOLDSMÆSSIGHED

Direktivet skal gøre det lettere at oprette europæisk informationstjenester baseret på offentlig information, forbedre private virksomheders grænseoverskridende brug af offentlig information til at videreudvikle informationsprodukter og serviceydelser, begrænse markedsforvriddinger og undgå at forskelligt fodslag medlemsstaterne imellem hvad angår genbrug af offentlig information medfører yderligere fragmentering. Målsætningerne kan ikke i tilstrækkelig grad realiseres af de enkelte medlemsstater som følge af deres europæiske omfang og virkning og kan derfor bedst realiseres på fællesskabsplan.

Direktivet begrænses til den minimale harmonisering, der er nødvendig for at gennemføre målsætningerne. I det ovenstående forklares hvorfor man har valgt et direktiv som passende redskab til at håndtere de emner, der står på spil. Det giver regeringerne et betydeligt råderum samtidig med, at man letter eller fjerner hindringer for erhvervslivet ved at fastsætte en række grundprincipper.

Forslaget stemmer derfor fuldt ud overens med principperne om nærhed og forholdsmæssighed.

4. DIREKTIVETS VIRKNING

En positiv effekt på informationsmarkedet

Bedre muligheder for at genbruge offentlig information ud fra et harmoniseret retsgrundlag vil virke fremmende på investeringer og innovation på informationsmarkedet, idet der vil være øget sikkerhed og gennemskuelig. Denne situation kan til gengæld forventes at føre til vækst og større konkurrenceevne inden for den digitale indholdsindustri og være en fordel for forbrugerne.

Den betragtelige økonomiske værdi af offentlig information i EU viser hvilket potentiale, sektoren har: værdien anslås til ca. 68 mia. EUR⁴. Det svarer til størrelsen af sektoren for juridiske tjenesteydelser og trykkeribranchen. Bedre brug af det økonomiske potentiale i offentlig information vil føre til øget aktivitet og jobskabelse i den digitale indholdsindustri. Mange af disse jobs vil blive skabt i SMV'er.

Ser man frem i tiden, ventes markedet for mobile indholdstjenester at blive ganske stort. Fornyligt blev det i en undersøgelse⁵ anslået, at det europæiske marked for mobile indholdstjenester i 2006 kunne nå op på ca. 19 mia. EUR. I undersøgelsen anføres det, at et vigtigt element i udbygningen af dette marked for serviceydelser kan være attraktive applikationer for offentlig information og applikationer med merværdi baseret på offentlig information.

De foreslåede foranstaltninger vil således skabe bedre muligheder for, at Europas indholdsindustri kan udnytte offentlig information til nye informationsprodukter. Udfordringen for Europas erhvervsliv består i at udnytte denne mulighed fuldt ud.

Virkingen af forskellige modeller for gebyropkrævning

I de seneste år har man gennem en række undersøgelser forsøgt at lave modeller af og vurdere den økonomiske effekt af politikker om bedre adgang til data. Debatten har koncentreret sig om gebyropkrævning, idet den lave omkostningsmodel fra USA - hvor gebyrer for genbrug af den føderale regerings information ikke overstiger marginalomkostningerne til reproduktion og formidling - med de europæiske omkostningsudligningsmodeller. De fleste analyser - baseret på økonomiske modeller og/eller empiriske sektorbaserede indfaldsvinkler - konkluderer, at modeller med lave gebyrer giver de største samfundsmæssige fordele⁶. En detaljeret undersøgelse af en række databaser, som offentlige organer anvender, viser at opkrævning af marginalomkostninger til reproduktion og formidling har den største økonomiske effekt og "velfærdseffekt"⁷. Det vil især være til fordel for SMV'er og nyligt

⁴ "Commercial exploitation of Europe's public sector information", Pira International, sept. 2000.

⁵ "Digital Content for Global Mobile Services", Andersen, 2002.

⁶ Jf. f.eks. undersøgelserne "Welvaartseffecten van verschillende financieringsmethoden van elektronische gegevensbestanden", rapport udarbejdet af Berenschot og Nederlands Economisch Instituut for det nederlandske indenrigsministerium, 2001, "Commercial exploitation of Europe's public sector information", Pira International's rapport for Europa-Kommissionen, september 2000, eller forskningen inden for geografisk information som rapporteret i "The dissemination of spatial data: a North-American-European comparative study on the impact of government information policy", X.R. Lopez, Ablex Publishing Corporation 1998 eller undersøgelsen "Economische effecten van laagdrempelige beschikbaarstelling van overheidsinformatie" (2000) for "Ravi Bedrijvenplatform" (medlemmer fra den private sektor af det nederlandske geografiske dataudvalg).

⁷ "Welvaartseffecten van verschillende financieringsmethoden van elektronische gegevensbestanden", rapport udarbejdet af Berenschot og Nederlands Economisch Instituut for det nederlandske indenrigsministerium, 2001.

etablerede virksomheder. En yderligere fordel i forhold til omkostningsudligningsmodellen er, at den også giver borgerne adgang til offentlig information. En undersøgelse tager højde for den eventuelle virkning på indkomstskatter og peger på, at øget økonomisk aktivitet som følge af lavere licensafgifter på genbrug af offentlig information vil være til gavn for statsfinanserne som helhed⁸. Det britiske finansministerium har foretaget en analyse i forbindelse med en budgetanvendelsesoversigt for 2000-budgettet⁹. Den opfordrer til at skride forsigtigt frem samtidig med, at den anerkender behovet for "at inkludere en fremmede struktur som sikrer at departementer og især offentlige erhvervsorienterede organer ikke vælger at fremstille et lille antal produkter med store omkostninger, som de stadig kan få dækket ind ved at opkræve høje priser af forbrugerne. Inerti og ønsket om et fredeligt liv kan være de største forhindringer til at udvide brugen af offentlig information, mens omkostningerne dækkes ind". Budgetanvendelsesoversigten lå til grund for, at vigtige offentlige data gebyrfrit blev leveret til genbrugere.

Det nuværende forslag tager højde for, at visse offentlige organer er afhængige af indtægten fra salg af deres informationsressourcer til delfinansiering af deres aktiviteter. Forslaget indfører ingen radikale ændringer hvad angår gebyrpolitikker. Skønt medlemsstaterne opfordres til at tilskynde offentlige organer til at indføre marginalomkostningsudligning for reproduktion og formidling hvor muligt, er det op til medlemsstaterne og de offentlige organer at definere gebyrpolitikken. Det er således muligt for de pågældende offentlige organer fuldt ud at få dækket produktionsomkostninger med videre til et dokumentets produktion, herunder et rimeligt afkast. Den eneste begrænsning er en øvre grænse i tilfælde hvor offentlige organer har et urimeligt overskud fra deres informationsressourcer.

Ved direktivets revidering tre år efter ikrafttrædelsen, vil man især se på direktivets samlede virkning med at øge adgangen til offentlig information til genbrug og effekten på de offentlige finanser.

Virkingen af gennemskuelighed og lige markedsvilkår

Gebyrspørgsmålet er kun et af de aspekter, som direktivforslaget behandler. Øget gennemskuelighed og ligelige markedsvilkår kan forventes at påvirke mulighederne for genbrug af offentlig information betydeligt¹⁰. Foranstaltningerne vil forbedre informationserviceydelser og den økonomiske aktivitet på basis af offentlig information i hele EU, uden at det påvirker de pågældende offentlige organers indtægter negativt. Skønt det er vanskeligt at sætte tal på virkingen af gennemskuelighed, anses klarhed og konsekvens for væsentlige markedsudviklingsbetingelser¹¹. Det samme gælder begrænsningen af monopolagtig opførsel: såvel økonomisk teori som praksis viser, at denne opførsel kan have en betydelig negativ effekt på informationsmarkedets udvikling.

⁸ Undersøgelsen er baseret på et forsigtigt skøn over markedsudviklingen såfremt licensgebyrer på genbrug af offentlig information sænkes, og viser, at en mere åben licenspolitik ville generere ekstra skatteindtægter, som ville opveje den tabte indtægt fra gebyrerne. Når det kommer til stykket er det derfor ikke et spørgsmål om mistede indtægter. "Commercial exploitation of Europe's public sector information", Pira International, september 2000.

⁹ Tillæg til "HM Treasury Spending Review 2000".

¹⁰ Jf. konklusioner og anbefalinger i undersøgelsen "Commercial exploitation of Europe's public sector information", Pira International, september 2000.

¹¹ "Welvaartseffecten van verschillende financieringsmethoden van elektronische gegevensbestanden", Berenschot og Nederlands Economisch Instituut rapport til det nederlandske indenrigsministerium, 2001.

Praktiske byrde for offentlige organer

Direktivets foranstaltninger omfatter bestemmelser, som kan kræve en ekstra indsats fra de offentlige organer. Bestemmelserne går imidlertid ikke videre, end hvad der kan forventes at være god administrativ praksis.

Direktivforslagets generelle fremgangsmåde søger at pålægge de offentlige organer en minimal ekstra byrde. Dokumenter kan gøres tilgængelige i deres eksisterende formater, og der er ingen forpligtelse til at oprette dokumenter eller tilpasse dokumenter til andre formater. Forslagets gennemførelse burde således have en begrænset virkning på medlemsstaternes offentlige administrationer hvad angår operationelle ressourcer.

5. RESULTATER AF HØRINGER AF BERØRTE PARTER

Direktivforslaget bygger bl.a. på reaktionerne på grønbogen om "Information i den offentlige sektor: en vigtig ressource for Europa" (KOM(1998) 585), som Kommissionen vedtog den 20. januar 1999 og høringerne efter grønbogens offentliggørelse¹².

Endvidere blev der lanceret en online høring for at indsamle kommentarer og reaktioner fra stakeholderne om retsmidlets indhold. Fristen for kommentarer var den 21. februar 2002, og der kom reaktioner fra 77 organisationer. Genbrugerne (erhvervslivet) er meget positive og indikerer ligesom i andre kommentarer, at et direktiv er det mest passende retsmiddel i denne forbindelse. Data-besidderne udtrykker en vis bekymring over for forslaget, især vedrørende afgiftsspørgsmålet, skønt de ofte deler den holdning, at genbrugsbetingelserne i Europa bør og må forbedres.

6. NÆRMERE BESKRIVELSE AF FORSLAGET

Direktivforslaget følger de grundlæggende holdninger i Kommissionens meddelelse af 23. oktober 2001 (KOM(2001) 607) om omfang, grundprincip, lige handelsvilkår og en række praktiske spørgsmål.

Formål og anvendelsesområde (artikel 1)

Direktivforslaget vil gælde for dokumenter, som er almindeligt tilgængelige, med mindre de falder ind under de specifikke undtagelser i dette forslag.

Aktiviteter, som falder uden for det offentliges opgaver

Offentlige organer kan bruge de samme dokumenter i forbindelse med deres offentlige opgaver og til kommercielle aktiviteter, som falder uden for deres offentlige virke. Eksempler på sidstnævnte er at de videreudvikler information, som de har indsamlet for bestemte kunder eller produkter til et bredt forbrugermarked, som bygger på data, som er indsamlet i forbindelse med deres offentlige opgaver. Eksempler på sådanne kommercielle aktiviteter er f.eks. markedsundersøgelser baseret på statistiske data eller særlige vejrudsigter. Mens grundoplysningerne, som indsamles med offentlige midler i forbindelse med det offentliges virke skal være tilgængelige til genbrug, gælder dette ikke for kommercielle informationsprodukter og -tjenester, som er afledt af disse oplysninger. For at sikre lige vilkår for alle, når et offentligt organ og tredjeparter tilbyder informationsprodukter og -tjenester, som er afledt

¹² Svarene på grønbogen samt en analytisk oversigt over disse svar kan findes på webstedet: <http://www.cordis.lu/econtent/psi/>

af samme information, bør der dog gælde visse sikkerhedsforanstaltninger. Gebyrer og andre vilkår for levering af offentlig information til de kommercielle aktiviteter skal være de samme som gebyrer til tredjemand, der anmoder om disse oplysninger (jf. artikel 7). Det offentlige organs offentlige opgaver fastlægges ofte ved lov eller andre bindende bestemmelser i medlemsstaterne. Såfremt sådanne ikke findes, bør de offentlige opgaver defineres på linje med fælles administrativ praksis i de pågældende medlemsstater. Direktivet søger ikke at harmonisere omfanget af det offentliges opgaver i medlemsstaterne.

Intellektuel ejendomsret¹³

Tredjemands intellektuelle ejendomsret til oplysninger, som findes hos offentlige instanser, påvirkes ikke af de foreslåede foranstaltninger. I mange tilfælde, kan informationsprodukter og -tjenester være udviklet af den offentlige sektor sammen med partnere i den private sektor eller rettighederne tilhører ansatte i offentlige organer. Direktivforslaget påvirker ikke denne intellektuelle ejendomsret.

Forslaget påvirker imidlertid hvordan de offentlige organer selv kan udøve deres intellektuelle ejendomsret. Mens de generelle juridiske rammer for intellektuel ejendomsret og dens forvaltning fastsættes på EU-plan i henhold til direktiv 2001/29/EF¹⁴ om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet og direktiv 96/9/EF om retlig beskyttelse af databaser¹⁵, fastsætter direktivforslaget rimelige grænser for offentlige organers udøvelse af intellektuel ejendomsret. Forslaget påvirker ikke eksistensen eller ejerskab af intellektuelle ejendomsrettigheder i offentlige organer, og fjerner ikke den nuværende beskyttelse af intellektuel ejendomsret f.eks. retsmidler mod uautoriseret genbrug og fjerner ikke muligheden for at pålægge betingelser for genbrug og dermed at udelukke uønsket genbrug gennem en licens.

Forpligtelserne i dette direktiv vil kun gælde forudsat at disse forpligtelser er forenelige med bestemmelserne i de internationale aftaler om beskyttelse af intellektuel ejendomsret, især Bern-konventionen til værn for litterære og kunstneriske værker, og aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS).

Databeskyttelse

Direktivforslaget påvirker ikke overholdelsen af de eksisterende databeskyttelsesregler. Såfremt informationen ikke er generelt tilgængelig af databeskyttelseshensyn, vil den ikke kunne udnyttes kommercielt. Det gælder også, såfremt der findes specifikke vilkår for konsultation af persondata hos offentlige organer (f.eks. at man skal kunne påvise en berettiget interesse af hensyn til databeskyttelsen, og at adgang begrænses til visse dele af informationen).

¹³ For at undgå tvivl henviser termen intellektuel ejendomsret udelukkende til ophavsret og beslægtede rettigheder (herunder sui generis beskyttelse). Den omfatter ikke intellektuel ejendomsret.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10-19.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser EFT L 77 af 27.3.1996, s. 20-28.

Public service radio- og tv-virksomhed, uddannelses- og kulturelle institutioner

For at undgå tvivl om hvorvidt public service radio- og tv-virksomhed skal betragtes som "offentlige organer" i betydningen af dette direktiv, er de specifikt undtaget fra dets anvendelsesområde. Udelukkelsen afspejler også deres særlige stilling, som anerkendes i protokollen til Amsterdam-traktaten.

Det kan mere generelt siges, at flere faktorer begrundes, at offentlige organer inden for kultur- og uddannelsesområdet bør få særbehandling. Direktivets anvendelse kan påføre dem en relativt høj administrativ byrde sammenlignet med eventuelle fordele. Meget af deres information ville alligevel falde uden for direktivets anvendelsesområde på grund af tredjemands ophavsret. Deres samfundsmæssige funktion som formidlere af kultur og viden giver dem desuden en særstilling.

Definitioner (Artikel 2)

Definitionen i direktiverne om offentlige indkøb har været udgangspunkt for definitionen af "*offentlige organer*". Den dækker offentligt finansierede eller -kontrollerede organer med undtagelse af statsejede selskaber.

Direktivforslagets definition af "*dokument*" - alt indhold uanset medium (papirbaseret eller lagret i elektroniske format eller som lyd, visuel eller audiovisuel optagelse) - er en ret bred definition, som afspejler informationssamfundets behov. Den dækker alle former for indhold, fra audiovisuelt materiale til databaser, uanset om de er i elektronisk format. I internet-tidsalderen vil det være besværligt at skelne mellem referatet af en regeringskonference og et webcast af samme konference. En lignende definition anvendes også i forordningen om adgang til EU-institutionernes dokumenter, som blev vedtaget i 2001¹⁶.

"Almindeligt tilgængelige dokumenter". Foranstaltningerne, der skal lette genbrug af offentlig information i hele EU bygger på eksisterende regler om aktindsigt i medlemsstaterne og direktivet foreslår ikke, at disse ændres. Da direktivforslaget bygger på nuværende regler om aktindsigt, vil det ikke gælde dokumenter vedrørende offentlig sikkerhed, forsvar, statssikkerhed og statens aktiviteter i forbindelse med søgsmål for så vidt, at de ikke er omfattet af særlige ordninger. Dokumenter eller dele af dokumenter med kommercielt følsomme oplysninger, f.eks. forretningshemmeligheder behandles ikke i det omfang, at de er omfattet af nationale ordninger om aktindsigt.

Hvis offentlige organer anvender dokumenter til deres egne informationsprodukter eller serviceydelser, anses de for at være almindeligt tilgængelige. Selve det faktum, at et offentligt organ udnytter sine oplysninger kommercielt kan ikke gøres gældende for at begrunde, at disse oplysninger udelukkes fra at være omfattet af direktivforslaget.

Generelt princip (artikel 3)

Artikel 3 anfører, at såfremt offentlige organer tillader genbrug af dokumenter, gælder betingelserne i kapitel II og III. Den forpligter ikke de offentlige organer til at tillade genbrug af bestemte dokumenter, men medlemsstaterne opfordres til at tilskynde offentlige organer til at tillade genbrug af dokumenterne.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001.

Tilgængelighed (artikel 4)

Artiklen skal give mulighed for at anmode om dokumenterne i de allerede-eksisterende formater eller sprog (f.eks. forskellige elektroniske formater), idet det kan være til hjælp med dokumentets behandling. Elektronisk transmission foretrækkes, men da mange dokumenter stadig findes på papir og ikke alle har adgang til eller kapacitet til at genbruge infosamfundets redskaber, udelukkes fremsendelse i papirformat ikke. For at undgå, at offentlige organer pålægges en for stor byrde, fastlægger artiklen ingen forpligtelse til at oprette eller tilpasse dokumenter til et andet format eller sprog fra de offentlige organers side. Behovet for tilpasning kan eventuelt kun gælde for et dokument, såfremt en del af det ikke er generelt tilgængelig (den del må eventuelt adskilles fra resten af dokumentet, således at de generelt tilgængelige dele kan genbruges).

Tid og krav såfremt en anmodning afvises (artikel 5)

Artiklen vedrører tilfælde, hvor der skal opnås forudgående tilladelse til genbrug af dokumenter. I mange tilfælde vil en sådan tilladelse ikke være nødvendig, og så kan informationen blot hentes fra Internettet og genbruges.

For at respektere de forskellige nationale ordninger om aktindsigt, foreslås en ordning, som bringer svartider på anmodninger om genbrug på linje med svartider for adgang til informationen.

Principper for gebyropkrævning (artikel 6)

Kontrollen over information inden for et bestemt område betyder, at offentlige organer kan have markedskraft. Ligesom foretagender med en dominerende stilling ikke må misbruge deres markedskraft, bør offentlige organer ikke fastsætte vilkårlige gebyrer og bør ikke opkræve alt for høje gebyrer for information, der er indhentet som led i offentlige opgaver og med offentlige midler. Offentlige organer har imidlertid ret til at få dækket deres investering i produktionen af informationen. Direktivforslaget foreslår gebyrprincipper baseret på en omkostningsægte fremgangsmåde. Såfremt der opkræves gebyrer, må den samlede indtægt fra adgang til eller genbrug af dokumenter ikke overstige omkostningerne til deres produktion, reproduktion og formidling, foruden en rimelig fortjeneste. I tilfælde af tvister, har det offentlige organ bevisbyrden for, at gebyrerne er omkostningsægte, medmindre der findes så gennemskuelig regnskabsføring, at den potentielle genbruger kan verificere, om princippet er overholdt.

Det forhindrer selvfølgelig ikke det offentlige organ i at sætte lavere priser for dokumentets genbrug eller slet ikke at opkræve et gebyr.

Ikke-diskriminering (artikel 7)

Gebyrer og betingelser for kommerciel genbrug bør være ikke-diskriminerende, så der skabes lige vilkår for alle. Desuden bør der også fastsættes ikke-diskriminerende vilkår for sammenlignelige organisationer, som genbruger informationen til ikke-kommercielle formål.

Visse offentlige organer udfører ud over deres offentlige opgaver også kommercielle aktiviteter. Det er vigtigt, at gebyrer og andre vilkår for levering af offentlig information til disse kommercielle aktiviteter er de samme, som dem, der gælder for tredjeparter, der anmoder om informationen. Hvis ikke risikerer man, at det pågældende offentlige organ kan misbruge sin privilegerede stilling for at opnå en konkurrencefordel i forhold til andre markedsdeltagere.

Gennemskuelighed (artikel 8)

Artiklen indfører gennemskuelighed i genbrugsvilkårene (gebyrer og andre betingelser). Det må forventes, at det relevante organ offentliggør betingelserne for genbrug, især hvis dokumenter også offentliggøres på Internettet. Denne gennemskuelighed gør det muligt at checke, at de regler, der anvendes, er fastlagt på forhånd og er objektive, og at man ikke risikerer konflikt med de grundlæggende principper i konkurrencepolitikken. Den skaber således et mere forudsigeligt klima for investeringsbeslutninger og planlægning for dem, der planlægger at genbruge informationen.

Fremme af genbrug (artikel 9)

Medlemsstaterne sikrer, at standardlicensaftaler for kommerciel genbrug af offentlig information er tilgængelig online og kan behandles online. Det indebærer ikke, at der vil være en europæisk model for online standardlicenser. Det er op til medlemsstaterne at beslutte hvilket niveau, standardlicenserne skal oprettes på. I princippet kan hvert organ, der udsteder licenser på information, have sin egen online licens, skønt en vis standardisering vil gøre det lettere at genbruge informationen for de genbrugere, som har behov for at kontakte forskellige offentlige organer.

Ligelig handel (artikel 10)

Artikel 10 begrænser offentlige organers mulighed for at indgå eksklusivaftaler om genbrug af offentlig information, hvor sådanne aftaler unødigt begrænser konkurrencen eller kommerciel genbrug af informationen. I det omfang, at en eksklusivaftale vil medføre, at det foretagende, som har fordel heraf, kan misbruge sin dominerende stilling, og dermed til en overtrædelse af EF-traktatens konkurrenceregler (artikel 82 sammen med artikel 86), minder direktivforslaget om traktatforpligtelsen om at fjerne alle uberettigede eksklusivaftaler.

I bestemte tilfælde, kan en eksklusivaftale være berettiget (artikel 10, stk. 2). Hvorvidt en situation begrunder eksklusivitet og hvorvidt konkurrencen ikke dermed begrænses unødigt, vil blive besluttet i det enkelte tilfælde og med anvendelse af EF-traktatens artikel 86.

EF-institutioner

Skønt direktivet er rettet til medlemsstaterne, vil Fællesskabsinstitutionerne også overholde reglerne for genbrug af informationskilder. I de seneste år har mange informationsindehavere i EU-institutionerne, herunder Publikationskontoret og Eurostat allerede gjort en stor indsats for at opnå en gennemskuelig og ikke-diskriminerende politik for genbrug af deres informationskilder, og de vil operere i henhold til reglerne i denne tekst.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om anvendelse og kommerciel udnyttelse af den offentlige sektors dokumenter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Traktaten fastslår, at der skal oprettes et indre marked og en ordening, der sikrer, at konkurrencen på det indre marked ikke fordrejes. Harmonisering af medlemsstaternes regler og praksis for udnyttelse af information fra den offentlige sektor bidrager til realiseringen af disse målsætninger.
- (2) Udviklingen mod et informations- og vidensamfund vil påvirke tilværelsen for hver eneste borger i Fællesskabet bl.a. ved at give adgang til og mulighed for at tilegne sig viden på nye måder.
- (3) Digitalt indhold spiller langt den største rolle i denne udvikling. Indholdsproduktion har foranlediget hurtig jobskabelse i de seneste år og fortsætter med det. De fleste af disse jobs skabes i små nye virksomheder.
- (4) Den offentlige sektor indsamler, behandler og formidler information på mange områder, som f.eks. information om geografi, turisme, erhvervsforhold, patentrettigheder og uddannelse.

¹ EFT C
² EFT C
³ EFT C
⁴ EFT C

- (5) Et af hovedformålene med oprettelsen af det indre marked er at skabe betingelser, der fremmer udviklingen af tjenesteydelser, der dækker hele Fællesskabet. Information fra den offentlige sektor er en vigtigt indholdskilde til produkter og tjenester inden for sektorerne for digitalt indhold, og denne information vil få stadig større betydning som indholdsressource til de mobile indholdstjenester, der er under udvikling. En bred geografisk dækning på tværs af grænserne er også essentiel i denne forbindelse.
- (6) Der er betydelige forskelle medlemsstaterne i mellem i regler og praksis vedrørende udnyttelsen af informationskilder fra den offentlige sektor, hvilket forhindrer udnyttelse af denne vigtige informationskildes fulde økonomiske potentiale. Der bør derfor sikres et minimum af harmonisering af nationale regler og praksis for anvendelse og kommerciel udnyttelse af information fra den offentlige sektor, i tilfælde hvor forskelle i nationale love og praksis eller manglende klarhed hindrer det indre markeds funktion og en ordentlig udvikling af informationssamfundet i Fællesskabet.
- (7) Uden et minimum af harmonisering på fællesskabsplan risikerer man endvidere, at national lovgivning, som allerede er indført i en række medlemsstater som svar på de teknologiske udfordringer, fører til endnu større forskelle. Lovgivningsmæssige forskelle og tvivl vil blive mere udtalt efterhånden som informationssamfundet vokser frem. Informationssamfundet har allerede øget den grænseoverskridende udnyttelse af information betydeligt.
- (8) Der er behov for generelle rammer for vilkår for anvendelse af information fra den offentlige sektor for at sikre ligelig, forholdsmæssigt og ikke-diskriminerende betingelser for anvendelse heraf.
- (9) Dette direktiv bør finde anvendelse på offentlige myndigheders dokumenter, som er alment tilgængelige. Såfremt offentlige myndigheder tillader anvendelse af disse dokumenter, bør dokumenterne kunne anvendes til kommercielle og ikke-kommercielle formål under visse betingelser. Offentlige myndigheder bør opfordres til at give adgang til anvendelse af ethvert af deres dokumenter, som er alment tilgængelige.
- (10) De forskellige formater, som offentlige myndigheder benytter, kan udgøre en stor byrde for private organisationer, som ønsker at anvende information fra forskellige kilder. Behovet for at overføre papirdokumenter til elektronisk format eller behandle digitale filer så de bliver kompatible, bør begrænses ved at kræve, at offentlige myndigheder stiller dokumenterne til rådighed i samtlige allerede-eksisterende formater.
- (11) Fristen for besvarelse af anmodninger om anvendelse af information bør være rimelig og på linje med de tilsvarende frister vedrørende anmodninger om aktindsigt, så de ikke hindrer udviklingen af nye samlede informationsprodukter og -tjenester. For lang reaktionstid mellem selve anmodningen om at anvende dokumenter og en stillingtagen hertil kan hindre udarbejdelsen af datasamlinger for hele Fællesskabet, da det langsomste land sætter tempoet.
- (12) Når der opkræves gebyrer, bør det samlede provenu fra adgang til eller anvendelse af disse dokumenter ikke overstige de samlede omkostninger ved produktion, reproduktion og formidling heraf, foruden en rimelig fortjeneste. Produktion omfatter indsamling og behandling, og formidling kan også omfatte brugerstøtte.

Omkostningsudligning samt en rimelig fortjeneste, udgør en øvre grænse for gebyrerne, da alt for høj prissætning bør hindres. Offentlige myndigheder bør have mulighed for at fastsætte lavere gebyrer eller slet ikke at opkræve gebyr, og medlemsstaterne bør tilskynde offentlige myndigheder til at stille dokumenter til rådighed mod gebyrer, som ikke overstiger marginalomkostningerne til disses reproduktion og formidling.

- (13) Gebyrer og andre vilkår for anvendelse af information fra den offentlige sektor bør være ikke-diskriminerende. Det gælder også offentlige myndigheders kommercielle aktiviteter, som falder uden for deres offentlige opgaver. Det indebærer, at der bør gælde samme input-betingelser for offentlige myndigheders kommercielle aktiviteter som for andre markedsoperatørers aktiviteter. Særligt bør gebyrer og andre vilkår for levering af offentlig information som input til disse kommercielle aktiviteter være de samme, som dem, der gælder for tredjemænd, der anmoder om denne information.
- (14) En forudsætning for udviklingen af et informationsmarked i Fællesskabet er, at betingelserne for anvendelse af information fra den offentlige sektor er klare og offentligt tilgængelige. Potentielle brugere af informationen bør derfor orienteres klart om alle vilkår for anvendelse af informationen.
- (15) Online standardlicensaftaler kan også være vigtige i den forbindelse. Der bør være standardlicensaftaler til rådighed i alle tilfælde, hvor offentlige myndigheder udøver den intellektuelle ejendomsret og/eller opkræver gebyr for anvendelse af dokumenter, så transaktionerne lettes og bliver mere gennemskuelige.
- (16) Offentlige myndigheder bør ikke risikere at overtræde konkurrencepolitikens grundprincipper og bør ikke vedtage fremgangsmåder, som kunne indebære misbrug af en dominerende stilling. Eksklusivaftaler mellem offentlige myndigheder og private parter om udnyttelse af dokumenter kan medføre betydelige markedsforvridninger. I mange tilfælde er ordningerne af national karakter og hindrer således andre af Fællesskabets aktører i at komme ind på markedet og anvende den samme information. Det kan imidlertid nogle gange være nødvendigt med en eksklusivaftale om anvendelse af visse af den offentlige sektors informationskilder af hensyn til tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Dette kunne være tilfældet, hvis intet kommercielt forlag ville offentliggøre informationen uden en sådan eksklusivaftale.
- (17) Anvendelse af information fra den offentlige sektor bør fuldt ud overholde myndighedernes forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁵. Navnlig bør persondata, som indsamles af offentlige myndigheder, ikke anvendes til formål, som ikke er forenelige med de oprindelige, eksplicite og legitime formål, som de blev indsamlet til. Anvendelse af persondata eller af dokumenter med persondata til kommercielle formål er generelt ikke forenelig med disse oprindelige formål, især ikke hvor den offentlige myndigheds indsamling af persondata er obligatorisk, og hvor data-emnerne ikke kan afvise håndtering af deres persondata.

⁵ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (18) Direktivet påvirker ikke tredjemands intellektuelle ejendomsrettigheder. Direktivet påvirker endvidere ikke eksistensen af eller ejendomsretten til offentlige myndigheders intellektuelle ejendomsrettigheder, og det begrænser ej heller udøvelsen af sådanne rettigheder ud over de grænser, som direktivet fastsætter. Forpligtelserne i dette direktiv bør kun gælde i det omfang, at disse forpligtelser er forenelige med bestemmelserne i de internationale aftaler om beskyttelse af intellektuel ejendomsret, især Bern-konventionen til værn for litterære og kunstneriske værker, og Aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder⁶. Offentlige myndigheder bør dog udøve deres ophavsret på en måde, der letter anvendelse af information.
- (19) Målene for dette direktiv er, at fremme etablering af informationsprodukter og -tjenester i hele Fællesskabet, som er baseret på information fra den offentlige sektor, at øge private virksomheders effektive grænseoverskridende brug af information fra den offentlige sektor for at skabe værdiforøgede informationsprodukter og -tjenester, at begrænse konkurrencefordrejning på det fællesskabsmarkedet og at undgå en situation, hvor medlemsstaternes håndtering af anmodninger om information fra den offentlige sektor med forskellige hastigheder skaber yderligere skævheder. I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, kan disse mål ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens reelle fællesskabsomfang og virkning bedre gennemføres på fællesskabsplan. Dette direktiv er begrænset til det minimum, der er påkrævet for at nå disse mål og går ikke udover, hvad der er nødvendigt for at nå målene -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Kapitel I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastlægger et minimum af regler for kommerciel og ikke-kommerciel udnyttelse af eksisterende dokumenter, som er alment tilgængelige, hos medlemsstaternes offentlige myndigheder, og som foretages af unionsborgere og alle fysiske eller juridiske personer med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat.
2. Direktivet gælder ikke for:
 - a) dokumenter, hvis udarbejdelse ikke er omfattet af de pågældende offentlige myndigheders offentlige opgaver, som fastsat ved lov eller andre retsfor skrifter i medlemsstaten eller i mangel heraf, som fastsat i overensstemmelse med fælles administrativ praksis i medlemsstaten
 - b) dokumenter eller dele af dokumenter, hvortil tredjemand besidder den intellektuelle ejendomsret

⁶ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 214.

- c) dokumenter, der indeholder persondata, med mindre anvendelse af sådanne persondata er tilladt i henhold til fællesskabslovgivningen og nationale foranstaltninger om behandling af persondata og privatlivets beskyttelse
 - d) dokumenter hos public service radio- og tv-selskaber, deres datterselskaber og andre organer eller deres datterselskaber i forbindelse med opfyldelse af public service radio- og tv-spredningsopgaver
 - e) dokumenter i uddannelses- og forskningsinstitutioner, f.eks. skoler, universiteter, forskningsfaciliteter, arkiver og biblioteker
 - f) dokumenter i kulturinstitutioner f.eks. museer, biblioteker, arkiver, orkestre, operaer, balletter og teatre.
3. Dette direktiv gælder kun i det omfang, at forpligtelserne ifølge direktivet er forenelige med de internationale aftaler om beskyttelse af intellektuel ejendomsret, især Bern-konventionen til værn for litterære og kunstneriske værker og Aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "Offentlig myndighed" staten, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige institutioner og sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller offentligretlige institutioner.
- 2) "Offentligretliginstitution" enhver institution:
 - a) hvis opgave det er at imødekomme almenhedens behov, dog ikke på det erhvervs- eller forretningsmæssige område
 - b) som er en juridisk person og
 - c) hvis drift hovedsagelig er finansieret af staten, de regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige institutioner, eller hvis drift er underlagt disses kontrol, eller hvortil staten, de regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige institutioner kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i institutionens administrative ledelse, bestyrelse eller tilsynsorgan.
- 3) "Dokument"
 - a) ethvert indhold uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd- eller billedoptagelser, audiovisuelle optagelser)
 - b) enhver del af et sådant indhold.
- 4) "Alment tilgængelige dokumenter" dokumenter, der er omfattet af offentlighed i henhold til reglerne om aktindsigt fastsat i medlemsstaten, og dokumenter, som

offentlige myndigheder lader indgå i informationsprodukter eller -tjenester, som de markedsfører.

- 5) "Anvendelse" fysiske eller juridiske personers brug af offentlige myndigheds dokumenter til kommercielle eller ikke-kommercielle formål.
- 6) "Persondata" er data som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 95/46/EF.

Artikel 3 *Generelt princip*

Såfremt offentlige myndigheder tillader anvendelse af dokumenter, som er alment tilgængelige, kan dokumenterne anvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i kapitel II og III.

Kapitel II **Betingelser for anvendelse**

Artikel 4 *Tilgængelighed*

1. Offentlige myndigheder skal sikre, at deres dokumenter er tilgængelige i alle allerede- eksisterende formater eller på alle allerede-eksisterende sprog, ad elektronisk vej hvor muligt og hensigtsmæssigt. Det indebærer ikke, at offentlige myndigheder er forpligtede til at oprette eller tilpasse dokumenter for at opfylde anmodningen.
2. Det kan ikke kræves af offentlige myndigheder, at de fortsætter med at udarbejde en bestemt type dokumenter med henblik på at disse kan anvendes af en organisation i den private sektor.

Artikel 5 *Frister og krav i tilfælde af en negativ beslutning*

1. Offentlige myndigheder skal behandle anmodninger om anvendelse af dokumenter og skal give ansøgeren adgang til dokumentet inden for en rimelig frist, som ikke er længere end fristerne for behandling af anmodninger om aktindsigt, og adgang gives, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, ad elektronisk vej.
2. Såfremt der ikke er fastlagt tidsfrister, skal offentlige myndigheder behandle anmodningen og levere dokumenterne til ansøgeren senest 3 uger efter anmodningens modtagelse.
3. Såfremt der gives afslag på anmodningen, skal den offentlige myndighed begrunde dette overfor ansøgeren på grundlag af de relevante bestemmelser i medlemsstaten om dokumentadgang eller på grundlag af en af undtagelserne i artikel 1, stk. 2, eller artikel 3. Såfremt et afslag træffes på grundlag af artikel 1, stk. 2, litra b), skal den offentlige myndighed indsætte en henvisning til den fysiske eller juridiske person, som er indehaver af rettighederne eller alternativt til den licensudsteder, hvorfra den

offentlige myndighed har indhentet det relevante materiale. Den offentlige myndighed er ikke ansvarlig for henvisningens rigtighed.

4. Et afslag på en anmodning skal indeholde oplysning om klagemuligheder, såfremt ansøgeren ønsker at appellere beslutningen.

Artikel 6 Gebyrprincipper

Såfremt der opkræves gebyrer, må den samlede indtægt fra adgang til eller anvendelse af dokumenterne ikke overstige omkostningerne til produktion, reproduktion og formidling af disse, foruden et rimeligt afkast. Bevisbyrden for, at gebyrer er omkostningseffektive, påhviler den offentlige myndighed, der opkræver gebyr for dokumentets anvendelse.

Artikel 7 Ikke-diskriminering

1. Gældende betingelser for kommerciel anvendelse eller udnyttelse af dokumenter skal være ikke-diskriminerende.
2. Gældende betingelser for ikke-kommerciel anvendelse af dokumenter skal være ikke-diskriminerende for sammenlignelige kategorier af dokumentbrugere.
3. Hvis dokumenter anvendes af en offentlig myndighed til dens kommercielle aktiviteter, som falder uden for dets offentlige opgaver, skal der gælde de samme gebyrer og andre betingelser for levering af dokumenter til disse aktiviteter, som er gældende for andre brugere, når anvendelse er tilladt.

Artikel 8 Gennemsækelighed

1. Gebyrer for anvendelse af offentlige myndigheders dokumenter fastlægges på forhånd og offentliggøres, ad elektronisk vej såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt.
2. Øvrige betingelser for dokumenters anvendelse formuleres tydeligt og offentliggøres, ad elektronisk vej såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt.

Artikel 9 Lettere anvendelse

Medlemsstaterne sikrer, at standardlicensaftaler om kommerciel anvendelse af den offentlige sektors information er tilgængelige i digitalt format og kan behandles elektronisk.

Kapitel III

Lige handelsvilkår

Artikel 10

Forbud mod eksklusivaftaler

1. Alle potentielle markedsoperatører skal have adgang til at anvende dokumenter, selv om en eller flere markedsoperatører allerede udnytter merværdiprodukter på grundlag af sådanne dokumenter. Kontrakter eller andre ordninger mellem de offentligemyndigheder, der besidder dokumenterne, og tredjemænd må ikke tilføre eksklusivrettigheder, som udgør en uberettiget begrænsning af konkurrencen eller informationens anvendelse.
2. Såfremt en eksklusivrettighed anses for nødvendig af grunde som f.eks. udførelse af en offentlig serviceydelse, skal begrundelsen for eksklusivrettighedens tildeling revurderes med jævne mellemrum og skal i al fald tages op til revurdering hvert tredje år. Der skal være adgang til offentlig indsigt i eksklusivaftaler, der indgås efter dette direktivs ikrafttræden.

Kapitel IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 11

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter senest den [31. december 2004] de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 12
Revision

Dette direktiv tages op til revision tre år efter dets ikrafttræden.

Revisionen skal især behandle direktivets anvendelsesområde hvad angår de offentlige myndigheder, det dækker. Revisionen skal også behandle direktivets overordnede virkning med hensyn til at øge mængden af den offentlige sektors information, der er til rådighed for anvendelse, og effekten på de offentlige finanser.

Artikel 13
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 14
Addressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand